

toliško Cerkvijo. V tem oklicu izpovedajo podpisniki svojo vero v troedinega Boga, v učlovečenje Sinu božjega in odrešenje ljudi, v Devico Marijo in Mater božjo, v resnično navzočnost Teleza in Krvi Jezusove v Najsvetejšem zakramentu, v 7 zakramentov, ki jih je ustanovil Jezus Kristus, v vice, vstajenje in večno življenje. Kar se tiče oblasti rimskega papeža, izpovedujejo tole: »Verujemo in izpovedujemo prvenstvo papeža, in sicer ne samo v časti, marveč tudi v oblasti, ker je on naslednik sv. Petra, prvaka apostolov, in namestnik Jezusa Kristusa. Verujemo in se podrejamo odločbam velikega vatikanskega cerkvenega zbora (1.1870) o prvenstvu rimskega papeža in o njegovi nezmotljivosti.« V istem smislu so ti angleški protestantovski duhovniki in razumniki izdali pravila »Bratovščine edinstva«, ki so prešinjena z lakreho in odkrito težnjo napram katoliški Cerkvi. V mesecih novembru in decembru je nekaj stotin angleških duhovnikov podpisalo izjavo, da je nujno potrebno izvesti združenje s katoliško Cerkvijo ter se podrediti papežu.

Napredek katolicizma v Afriki. Angleška vzhodna Afrika je l. 1931 imela okoli 12 milijonov prebivalcev, med katerimi je 865.693 katoličanov. Ako tem prištejemo okoli 300.000 katehumenov = pripravnikov za sv. krs., znaša število katoličanov preko 1.200.000. To afriško ozemlje je za katolicizem velevažno. Tukaj je bilo prelito veliko mučeniške krvi. Tukaj se je zlomil val mohamedanizma (mohamedanske vere), ki je iz severne Afrike prodiral proti jugu. Ti veliki uspehi so se dosegli ob primeroma majhnem številu misijonarjev. V tej obsežni afriški pokrajini deluje 663 misijonarjev, 224 bratov pomočnikov, 844 redovnic domačih in tujerodnih, in 8680 katehistov. V teh krajih hodi v katoliške šole 174.127 učenec, in sicer 105.679 dečkov in 68.448 deklic. Tudiprotestantovski misijonarji so si to pokrajino izbrali za svoje področje, kjer pa kljub velikim denarnim sredstvom nimajo uspeha, ker jim manjka dejavna ljubezen do bližnjega in vzvišen zgled, ki ga dajejo katoliški misijonarji. Celo neki pravoslavni škof, ki se imenuje naslednika sv. Petra iz Antiohije, se je pojavil v tej pokrajini, pa ga nikdo ne upošteva.

Bal ljubezni do bližnjega. Bilo je v soboto pred zadnjo adventno nedeljo. V mestu Jassy v Romuniji je dobrodelno društvo »Ljubezen do bližnjega« priredilo v veliki dvorani društva za šport in glasbo svoj bal. Obisk bala je bil prav dober, občinstvo je napolnilo dvorano. Ko je bila zabava v najboljšem teku ter so se pari plesalcev v razigranem veselju vrteli po plesišču, je naenkrat prihrumelo v dvorano precejšnje število fantov, oboroženih s palicami in gumijevkami. Napadli so plesalce in plesalke, divje tolkli po njih, ter jih 40 ranili, med njimi 15 tako težko, da so jih morali prepeljati v bolnico. Lotili so se ne samo ljudi, marveč tudi pohištva in opreme v dvorani ter vse razbili in pokončali. Gostje, zlasti gospe in gospodične so v divjem begu drvele iz dvorane. Zunaj pa so čakali drugifantje, ki so z isto divjostjo

Za vsake oči — optik Peteln
Maribor, Grajski trg 7.

1324

pretepali ubežnike in ubežnice. Policija ni mogla izslediti fantov-napadalcev. Tako se godi ljubezni do bližnjega, ako priredi kak bal.

Bil krščen v zadnjem hipu. Slovenska misijonarka Ksaverija Pirc piše iz Svatova na Kitajskem »Katoliškim misijonom« med drugim to-le: »Bila sem s č. predstojnico po opravkih v pristanišču. Deževalo je in močan veter je pihal preko razburkanega morja. Na enem izmed pomolov je ležal zleknen mlad človek. Pod glavo je imel s papirjem pokrit kamen, obraz pa mu je bil ves mrliški. Le oči so še živo gorele. Upiral jih je v nas, kot bi nas hotel prositi usmiljenja. Č. predstojnica reče Kitajki, ki je bila z nama: »Govori reževo nekoliko o Bogu, na pragu smrti je.« Kitajka je začela z vso zgovornostjo. Bolnik je poslušal, prikimaval in ko smo ga vprašale, ali bi hotel iti v nebesa, je vzdihnil: »O kako radi!« Medtem pa se je že zbrala množica pristaniških delavcev, nosačev in tudi vsako vrstnih postopačev in radovednežev okrog nas. Pripovedovali so nam, kako dober dečko je bil ta bolnik, dokler je bil še zdrav, kako uslužen in nadarjen. Govori štiri kitajske narečja, ki se razlikujejo kot štirje jeziki. Starši so mu dalec nekje pri Singapurju in bolan je že nad mesec na črevesnem katarju. Tedaj se nam je še bolj smilil. Č. predstojnica je rekla: »Nosilnico mu plačam, če mu pomagata vanjo, in tistemu, ki ga spremi v bolnico, dam tudi 20 centimov.« Brž se je ponudil krepak možak iz gneče. »Ko bi imele vsaj kako svetinjico«, reče č. predstojnica. Ker nisva imeli ničesar s seboj, sem dala siromaku svojo lastno Don Boskovo svetinjico z vratu. Ko bi videli, koliko poželjivih oči je bilo uprtih vanjo! »Dobro jo shrani! — V žep jo deni! — Ne, za srajco! — Boljše je, če jo držiš v roki! — Veš, to je talisman zoper vse hudo! — Lepo se zahvali!« — Tako so mu naročali vse vprek. Končno je bil revež v nosilnici in kmalu tudi v mestni bolnici. Kitajka, ki smo jo poslale za njim, gledat kam ga bodo položili, ga je krstile na njegovo lastno prošnjo in veliko veselje še tisti večer na ime Jožef. Jutra ni več čakal. Ves srečen je odšel k svojemu Stvarniku.«

Višji mašniški redovi v letu 1933 v naši škofiji. Višji redovi se bodo delili v nastopnem letu 1933 v sledečem sporodu: Prvi višji red ali subdiakoniat na dan 6. januarja 1933, ki je praznik Razglašanja Gospodovega. Drugi višji red ali diakonat na dan 1. aprila 1933, ki je sobota pred Tiho nedeljo. Tretji višji red ali presbiterat na dan 9. julija 1933, ki je peta pobinkoščna nedelja ali nedelja slovanskih apostolov sv. Cirila in Metoda. Subdiakoniat bodo prejeli naslednji gojenci V. in IV. letnika v kn.-šk. Duhovniškem semenišču: Iz V.

letnika: Čakš Štefan iz Šmarja pri Jelšah, Čokl Janez iz Zibike, Halas Daniel iz Črensovc, Kolenc Martin iz Zagorja ob Savi, Orešnik Jožef iz Ljubnega ob Savinji, Varga Jožef iz Bogojine. Iz IV. letnika: Bratuša Alojzij iz Negove, Križan Franc od Sv. Lovrenca na Dr. polju, Pečar Franc od Sv. Martina pri Vurbergu, Prelog Ljudovik iz Frama.

Za soprovizorja je postavljen na Gornjskem g. Ivan Atelšek, župnik v Bralslovčah.

Dvajset let Legatove šole v Mariboru. Dne 3. januarja 1933 preteče 20 let, odkar je bila ustanovljena in otvorena Legatova šola. Radi tega se bode vršila tekom drugega meseca primerna slavnost, na katero bodo vabljeni vsi prejšnji absolventi in absolventinje, učitelji in profesorji, zastopniki oblasti in časopisov ter prijatelji šole.

Ženska lahkovernost. Brezposelni delavec Josip Štumpf iz Rač pri Pragerskem se je izdal po Mariboru kot hišni posestnik ter poštni uradnik. Kuharici Tončki je obljubil zakon in ji je izvalil z ženitovanjsko sleparijo 900 težko prihranjenih Din, da bode plačal s temi denarjem hišne davke. Zaročenca ni bilo, ko je prejel denar, od nikoder več na spregled. Nikdo ga ni poznal kot hišnega lastnika, še manj kot poštnega uradnika. Ko se je pa drznež dne 21. dec. zopet upal k Tončki, je ta po spoznanju goljufije pozvala policijo, ki je vtaknila sleparja pod ključ.

Smrtno nevarno se je opeknel z vrelo vodo v Podovi pri Mariboru 11letni Štefan Pauko. Dečka so oddali v mariborsko bolnico.

Dva detomora so odkrili v obmejnem delu župnije Sv. Ana v Slov. goricah. Enega otročička so našli v kleti, drugega v grmu. Zaprti sta radi suma detomora dve ženski.

Vse pride enkrat na dan. Orožniki v Dravogradu so predali sodišču posestnika Obrovnika in njegovo ženo Terezijo iz Broda pri Dravogradu. Obrovnik je po enem letu priznal, da je zažgal dne 30. junija gospodarsko poslopje na ta način, da je postavil v skedenj med seno gorečo svečo. Sveča je dogorela do sena v dveh urah, na kar je izbruhnil požar, ki je uničil poslopje. Požigalčevo ženo so zaprli radi moreve trditve, češ, da ga je nagovorila ona k požigu, ker ima preveč dolgov, poslopje je že staro in dobro zavarovano. Zavarovalnici »Dunav« in »Slavija« sta izplačali ženi 18.000 Din.

Radi uboja 5 let zapor. Ferdinand Slameršek iz Sterjancev pri Veliki Nedelji je dne 25. avgusta zabodel v nekem vinotoču po končanem kožuhanju Rudolfa Toplaka v vrat, da je slednji izkrvavel. Pred sodiščem v Mariboru se je zagovarjal obtoženec dne 21. dec. s silobranom, ker ga je Toplak poprej obklal z nožem. Slameršek je bil obsojen na pet let zapor.

Nehote povzročil smrt. Vincenc Svetec iz Kroga pri Murski Soboti je v nedeljo v mesecu juliju po ostrem prepiru udaril svojega tasta, 72letnega Ivana Kereca, s pestjo po obrazu, da se je udarjeni s hrbtom prevrnil po mizi in je na posledicah umrl. Obtoženec je svoje dejanje pred mariborskim sodiščem dne 21. dec. priznal, pa je bilo

očividno, da ni povzročil smrti name-noma. Obsojen je bil le na 6 mesecev zapora.

V spanju sta ga zaklala. Dne 20. dec. na večer so bili pri žganjekuhi posest-nice Marije Toplak v Mostju pri Sv. Lovrencu v Slov. goricah 22letni hlapec Lovrenc Brumen ter krog 18 let stara hlapca iz Mostja: Jakob Mergeduš in Anton Slana. Fantje so seve pili žga-nje, se sprli med seboj in Mergeduš ter Slana sta naskočila Brumena z noži. Napadeni je ušel iz žganjarne in pribe-žal domov k posestniku Jakobu Topla-ku, kjer se je podal spat. Zasledovalca sta napadla že spečega in mu prizadja-la od kolen do trebuha z noži 16 vbo-dljajev, od katerih sta bila dva smrto-nosna. Brumen je izkrvavel. Mladost-na morilca sta po krvavem dejanju po-begnili.

Težja nesreča pri delu v vinogradu. Alojz Hvalec, 28letni posestnik iz Hla-poncevec pri Ptuj, je padel pri delu v vinogradu 3 m globoko, si zlomil nogo in se tudi sicer na znotraj poškodoval.

Občinskega stražarja Franca Centri-ha, ko je napovedoval policijsko uro po Bregu pri Ptuj, sta pobila na tla dva krošnjarja iz Zlatarja na Hrvats-kem. Napadalca so orožniki aretirali.

Zagonetna smrt starke. V Šalovcih v Prekmurju so našli dne 21. novembra v svoji sobi obešeno 81letno Ano Leb-ševo. Radi uboštva je bilo skraja vse prepričano, da si je reva sama končala življenje. Ljudska govorica je razgla-šala, da je kriva smrti omenjene zlo-činska roka, in je bila Lebševa na sod-no povelje iz Murske Sobote odkopana in raztelesenje je ugotovilo nasilno smrt. Radi te zadeve so bile že aretira-ne 3 osebe in oddane v preiskovalni za-por mariborskega okrožnega sodišča.

Pretkana tatlica, ki je imela smolo. Kramarica Francka Sluga z Gomilske-ga je hotela v Celju na že v Mariboru od druge ženske preizkušen način ogo-ljufati in okraati nekatere celjske tr-govce. V neki manufakturni trgovini v Celju je kupila blaga za 696 Din. Ko so jej stregli, je ukradla blaga za 181 Din. Ko bi bila morala plačati pri blagajni na listku zabeleženo svoto 696 Din, je izginila. V neki drugi trgovini je od-nesla blaga za 149 Din. Aretirali so Slugovo izpred hotela Skoberne, ko se je hotela odpeljati z avtoomnibusom v Savinjsko dolino.

Vlom v župnišče. Iz Zabukovja pri Sevnici poročajo: V nedeljo dne 18. t. m. je tat vdrl v župnišče med jutranjo sv. mašo. Prišel je skoz kuhinjo, kjer je strl okno in ukradel 100 Din. V pi-sarni in sosednji sobi je vse premetel, a k sreči nič ni našel denarja. Tudi obleke ni nič odnesel, ker so ga ljudje opazili in prepodili. Skočil je zopet sko-zi okno kakih 5 m visoko in srečno od-nesel pete.

Smrt fantka pod avtomobilom. Dne 20. decembra se je zgodila v Trbovljah na cesti od kolodvora nesreča, ki je za-htevala življenje učenca I. razreda Ivana Veberja. Šolar se je hotel na najbolj ozkem prostoru ogniti nasproti prihajajočemu avtomobilu s skokom na njivo. Pri skoku je pa tako nesrečno omahnil, da je padel pod avto, ki mu

Lonce po kuhanju ... čisti hitro čistilka Vim!

V-3-8-32

ČISTILKA VIM ČISTI VSE!

Kako težko je bilo
doslej po kuhanju
očistiti kuhinjsko po-
sodo! Z VIM-om je
to igrača. VIM čisti
hitro, ker vsebuje milo,
Nesnago ne praska,
marveč jo razkroji!
To more samo VIM!

VIM

je šel preko glave in je bil fant pri pri-či mrtev.

Tatova smola. V vasi Zagorica v o-kolici Kamnika se je odigral zadnje dni ta le slučaj: V hiši tovarniškega zastopnika je bil osemletni Mirko edi-ni doma, ker sta se mudila oče in mati v mestu. Stopil je v sobo neznanec ter vprašal fantka, če je res sam doma, kar mu je otrok pritrdil. Tujec je začel stikati po sobah in je zadel na gospo-darjevo sukno, v kateri je našel 2500 Din in je odnesel. Vrnivšemu očetu je otrok natančno opisal tujca, katerega je ta izsledil v Kamniku in ga pozval na orožniško postajo. Na hodniku na orožniški postaji si je uzmovlč brisal čevlje in v trenutku, ko je oče odprl vrata, je vtaknil ukradeno listnico pod slamnjačo za čiščenje čevljev. Pri te-lesni preiskavi niso našli orožniki pri njem ničesar sumljivega in je tudi tat-vino v Zagorici odločno tajil. Eden od žandarjev je slučajno našel pod slam-njačo potisnjeno listnico, v kateri je bilo samo še 347 Din. Tat ni hotel po-vedati, kam je dejal preko noči toliko stotakov. Toliko so iztisnili iz lopova, da je priznal, da je brezposeln, mora skrbeti za ženo in 4 otroke. Po izvršeni tatvini je popival po Kamniku.

Vlomi v pastirske kočje. Na Veliki planini nad Kamnikom so obiskali ne-znanci tamošnje pastirske kočje, ki slu-

žijo v zimskem času kot zavetišča smu-čarjem, in pobrali iz njih vse, kar se je dalo odnesti. Štedilnike in male pečice, katerih ni bilo mogoče vzeti s seboj, so razbili.

Po 18 letih se je vrnil iz Poljske v Ježico na Kranjskem Jožef Škrli iz Kleč, p. d. Bosteč.

Pregnan vlomilec. V noči od 20. na 21. decembra je vlomil neznanec v kar-meličanski samostan v Mostah pri Ljubljani. Vlomilca so pravočasno pre-podili.

Povođenj na južnem Francoskem. V južni Franciji je bila pred božičnimi prazniki vsa obala od vzhodnega roba Pirenej do reke Rodana poplavljen. Mnoge občine in vasi v okolici Perpig-nana v obsegu 50.000 ha so popolnoma odrezane in jih morajo letala preskrbo-vati z živili in vodo. Pri Maries de la Mer je voda odnesla 100 m dolg most in je tudi to mesto popolnoma odreza-no od ostalega sveta.

Amerikanci bodo pili pivo. Ameriški senat je pred božičnimi prazniki z 230 proti 65 glasovom sprejel predlog fin. odbora, s katerim se dopušča proizvo-dnja in točenje piva v Združenih drža-vah. Pivo bo smelo imeti 3,2% alkohola. Davek na sod piva bo znašal 5 dol. Predlagali so, da se popolnoma ukine alkoholna prepoved, vendar je bil pred-log z veliko večino odbit. Zelo dvomijo,

da bi ta sklep postal zakon. dokler traja službena doba sedanjega predsednika, ker je Hoover baje sklenil vložiti proti temu sklepu svoj veto (ne dovolim!).

Tvrdba Hrastelj Joža v Gornji Radgoni je v letu 1932 darovala pogorelcem v svojem okolišu 3500 kg apna in 1750 komadov strešne opeke in to sledečim pogorelcem: Jožefa Ferk, posestnika, Jauhova; Josip Scheiher, posestnik, Gornja Radgona; Adolf Ferk, posestnik, Ščavnica; Peter Geček, posestnik, Ščavnica; Janez Žokš, posestnik, Hercegovščak; Marija Osojnik, posestnica, Gornja Radgona; Josip Ropoša, posestnik, Črešnjevce.

Dobro toaletno milo ne sme samo prijetno dišati, temveč tudi po svojih sestavinah v medicinskem smislu delovati očiščujoče na kožo. Samo tako lahko koristi pri negovanju telesa. Ravno zato so Fellerjeva Elsa-mila lepote in zdravja tako cenjena. Paket s 5 vrstami mila za 52 Din brez daljnih stroškov pri lekarnarju Eugen V. Feller, Stubica Donja, Elsatrg 341, Savska banovina.

Proti kobilicam.

Polovica žetve v južnoameriški Argentini je ogrožena od kobilic. Oblast v Buenos Airesu je sklicala pravi vojni svet učenjakov ter vseh mogočih praktikov, kateremu sta prisostvovala tudi argentinski kmetijski ter vojni minister. Tokrat so se zedinili na velikopotezni bojni pohod proti grozni nevarnosti kobilic. Prvi obrambni korak je bil ta, da je razdelila vlada 40 milijonov varnostnih pločevin ogroženim kmetovalcem, da bodo lahko ogradili svoja polja proti lazečem kobilicjem naraščanju. Letečim množicam kobilic se bodo postavili Argentinci v bran z letali, ki bodo širila med zalego — strupene pline.

V argentinski pokrajini Entre Ris se je pojavil pred kratkem roj kobilic, ki je doslej največji. Po obsegu je meril 25 km in je letel 4 km na goso. Kjer koli se je spustil na tla, je preostala tekoma nekaj minut samo še gola zemlja. Med take roje se ne sme podati aeroplan, sicer bi bil zgubljen. Celo železnica ni mogla voziti, saj so bile tračnice po cele metre visoko pokrite s kobilicami.

Leteča trdnjava se imenuje najnovejše ameriško bombno letalo, ki proizvaja 650 k. s., poseda 5 strojnic in celo skladišče za bombe.

Žrtve tunelske nesreče pri švicarskem mestu Luzern odnašajo.

Olje pridobivajo naravnost iz na dnu morja ležeče žile pri severnoameriškem mestu Los Angeles. — Levo: Viharna nesreča v japonskem mestu Jokohama. Podrtih je bilo 500 hiš in 50 oseb pa ubitih.

V zvezi s strašno nevarnostjo, ki ogroža argentinsko žetev, sili v ospredje vprašanje: Odkod da prihajajo kobilčni roji? Izvor kobilic je, kar se tiče Južne Amerike, še nepojasnjena uganika. Znano je, da komaj iz jajčec izlezla mladež preostane na polju po odletu letelih rojev, in ta zgine po preteku nekaj časa v severne pokrajine, odkoder se povrne po pol letu v ogromnih letelih rojih, ki uničujejo do golega prav vsako zelenje.

Znanstveniki se še niso izrekli natančno glede domovine kobilic in kolebajo med pokrajino Chaco, radi katere se tepeta sedaj državi Bolivija ter Paragvaj, in med izvirom veletoka

Amaconas, ki spada tudi med čisto neraziskano ozemlje Južne Amerike.

Napram ogromnim kobilčnim rojem pomagajo danes najmodernejša sredstva še bore malo. Argentini je predložen načrt obmejne obrambe, ki bi stal 200 milijonov mark. Nameravajo namreč, da bi 2000 km argentinske meje zaprli z oviro iz žice ter pletenja in za to oviro bi naj prišel z oljem napolnjeni pas. Znano je namreč, če pridejo kobilice iz pragozda, da se spustijo na tla na prvi pripravljeni prostor. Sedaj upajo, da bodo z oljnatim pasom uničili pretežni del rojev, predno bodo prodrli v notranost dežele.

Kmetijska kriza in zadružništvo.

(Piše Martin Stojan, absolvent kmetijske šole, Sv. Primož pri Sv. Juriju ob južni žel.)

Ljudske pijavke.

Kmetijska kriza pritiska na kmeta z vso silo, da kmet že ne more več dihati. Kako ne, saj kar kmet kupi, mora vse tako drago plačati, kakor leta 1920—1927, ko so imeli kmetijski pridelki najvišjo ceno, dočim so danes padli za 60 do 70%, živina celo za 70 do 80%. V kmetijskih šolah učijo, da absolventi naj napravijo vzorne kmetije s tem, da uredijo poslopja, povzdignejo sadjarstvo, poljedelstvo, živinorejo itd. Oni bodo v bodočih letih pionirji kmetijstva. Kaj bode absolventu pomagalo

vzorno poljedelstvo, vzorna živinoreja, vzorno sadjarstvo itd., če pa ne bo mogel ničesar prodati; če bo prodal, bode moral dati za smešno nizke cene. Kje naj kmet dobi denar, da bo davke in dolgove plačal, za zimo družino oblekel, otrokom dote dajal, delavce plačeval, ki so še vedno tako dragi kot leta 1924, ko je bilo dobro za denar. Kako naj da sina, ki je brihten, v kmetijsko šolo, da bo napravil vzorno posestvo in potem lažje gospodaril, če pa znaša šolnina 400 Din in še drugi stroški blizu 100 Din na mesec. Za celoletno šolanje sina mora prodati 6—8 krav, dočim je pred leti lahko z 1 kravo izšolal dva sina. Kmet dela celo leto od zore do mraka v potu svojega obraza z žuljavimi rokami v veselje, da bo prišel kupec in plačal njegove pridelke še po primerni ceni. Ko pride, ponuja kakor za živino, žito, sadje, vino, les itd. tako smešne cene, da kar očitno osramoti kmeta in njegov stan. Kmet, kar kupi pri trgovcih in industrijski izdelki so

še vedno visoko v ceni in še celo rastejo, dočim kmetijski pridelki od dne do dne padajo. Zato ni čuda, da marsikateri stari kmet pravi, da gre boljše vsakemu postopaču, ko gre toliko prosit, da dobi jesti, potem pa v senci leži in tako brezskrbno živi.

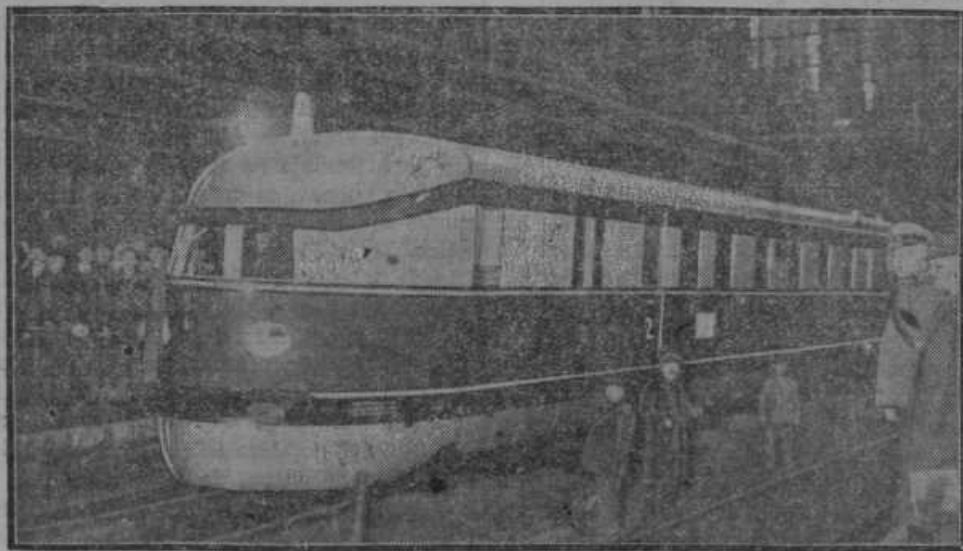
Oni, ki delajo kmetijsko krizo, to so: mesarji, agenti, trgovci, posredovalci in drugi prekupčevalci. Ti gospodje hodijo elegantno oblečeni z aktovko v roki in se vozijo vsak s svojim motorjem ali avtomobilom. Kje je videti kakkega takega gospoda, ki mu nese njegovo podjetje stoprocentne obresti, seveda na kmetov račun, da bi bil postar in suh kakor je kmet. Če pogledamo dalje, vidimo te gospode na letoviščih, v zdraviliščih, ki že bolj spadajo med letovišča, na veselicah, v najbolj gosposkih hotelih in še ne vem kje se zabavajo in zapravljajo kmetov denar. Ali je videti tam tudi kakkega kmeta? Ni ga, če je, je bela vrana in ta hitro zdrkne s posestva.

Kako in kaj je z našim sadjem?

Domač trgovec kupi od kmeta sadje prav po nizki ceni in ga proda z dobrim zaslužkom dunajskemu trgovcu. Dunajski trgovec ga zopet z dobrim zaslužkom proda holandskemu trgovcu v Amsterdam ali angleškemu v London in od tam še le sadje potuje, kamor je namenjeno. Tam ga sprejme predzadnji trgovec, ki ga razproda manjšim trgovcem in kramarjem. Ti ga še le razprodajajo na drobno. Ni čuda, da je pri nas sadje tako poceni in tam, kjer ga uživajo, tako drago, ker vsi ti trgovci si drago zaračunajo prevozne stroške in trud, povrhu pa še hočejo dobro zaslužiti. Neka vplivna oseba je pravila, da je bilo pri nas sa-

Najnovejša dunajska radiooddajna postaja na Bisambergu.

Prva vožnja najhitrejšega voza na tračnicah. Voz je prebrzel razdaljo Hamburg—Berlin v dveh in pol uri.

Aparat, s katerim je mogoče slišati na razdaljo 3000 km — od ruskega otoka Nowaja Semlja do Potsdama pri Berlinu.